

வெளியீடு எண் 286.

வ
விவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஶிவகுவசம்

[விளக்கவுரையுடன்]

இது

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்

இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்திதாளம்

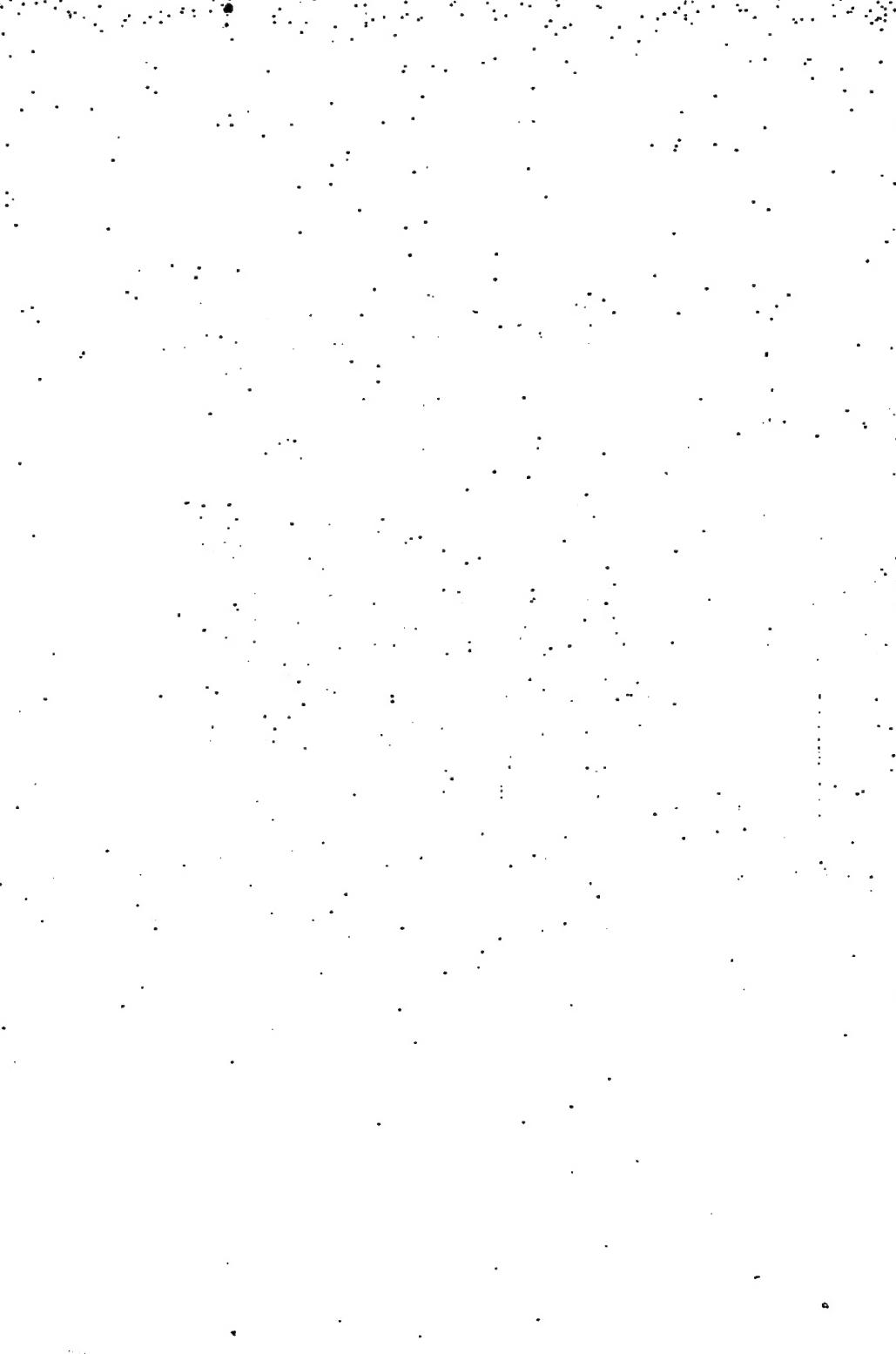
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

வெளியிடப்பெற்றது

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1975

ஏ

சிவமயம்

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆஜினம்

இருபத்திரண்டாவது குருமகாசந்நிதானம்

பூஞ்-ல-பூஞ் அம்பலவாண்தேசிக சுவாமிகள்

ஜன்ம நட்சத்திர விழாமலர்

17—1—1975

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
பேரதநெறி காட்டும் வெண்ணைப்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞஞான பாரு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுமீ தழைக மாதோ.

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

முன்னுரை

பாதுப் பெண்ணேரு பாகத்தன் பன்மறை
 ஓதி யென்னுளங் கொண்டவன் ஓண்பொருள்
 ஆதி ஆவடு தண்டுறை மேவிய
 சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே

— திருநாவுக்கரசர் :

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தில் சிறந்த பிறப்பெடுத்த மக்கள்,
 தமக்குக் கிடைத்துள்ள உடம்பையும் அதன் சார்பு
 கணையும் கொண்டு நல்லறங்களை ஒல்லும் வகையாற்
 செய்து தமக்கும் பிறர்க்கும் உறுதியீணையும் இன்பத்
 திணையும் வளர்த்தல்வேண்டும். அறங்கள் பலவற்
 றுள்ளும் தலையாயதும், வேறாக உள்ளதும் கடவுள்
 வழிபாட்டே ஆகும். ஆதலினாற்றுள் திருவள்ளுவனுர்
 தாம் இயற்றிய அறநூலின் பாயிரத்தில் முதற்கண்
 கடவுள் உண்மையை வலியுறுத்தி, அக்கடவுளைத்
 தொழுவது கற்றறிவின் பயன் எனவும், அக்கடவுளை
 அறவாழி அந்தணன் எனவும் அறிவுறுத்துவார் ர
 யினர். இவ்வழிபாட்டை ஒருவர் மேற்கொண்டு எனில்
 திற் பயன்பெறுதற்குரிய முறையாவது அன்றுடம்
 குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மன அமைதியுடன் இருந்து,
 சிலவகை வினைவுப்பயிற்சிகளை முறையாகச் செய்து

வருவதே. ஆகும். அப்பயிற்சிகள் அநுட்டானம், பாராயணம் எனும் இரண்டில் அடங்கும். ஏதேனும் ஓர் உருவில் இறைவனுக்கு மீலர்தாசி வழிபடுதலும் வேண்டும். அநுட்டானமாவது உடம்பைத் தூய்மை செய்துகொண்டு, தூயகும் நிலையில் திருநீரு அணிந்து, திருவைங்தெழுத்தைக் கணிப்பேத ஆகும். பாராயணம் என்பது தமிழ்மனை ரகளாகிய திருமுறைகளை, இயன்ற அளவு, நியதியாக, ஒதி உணர்வுது வருவது. திருவைங்தெழுத்தும் திருமுறைகளும் முழுமுதற் கடவுள்து மந்திர சரிரம் என்பது கடைப் பிடிக்கத்தக்கது. திருநீறு இறைவனது திருவருளாற்றலாகிய; பராசத்தியார் திருவுரு; எல்லா ஜில்லாரியங்களுக்கும் மூலமாயுள்ளது. திருநீற்றுப் பூச்சைக் கவசம் எனவும் திருவைங்தெழுத்தை விளைப்பக்கையை அழிக்கும் அத்திரம் எனவும் அருளாசிரியன்மார் கூறியுள்ளனர். (அநுட்டானம் - ஒழுக்கம்; பாராணம் - நியதியாகப் படித்தல்.).

இவற்றை மேற்கொள்ளும் போது, வாழ்க்கையில் உடம்பிற்கும், உள்ளத்திற்கும் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களைத் தடுத்துக்கொண்டு, உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நன்னெறியில் இனிது செல்வதற்கும், இவற்றினால் எய்தும் பயனை வலியுறுத்துதற்கும் கவசம் என்னும் பெயரில் உள்ள வேண்டுகோள் நூல்கள் பெரியோர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சிவகவசமும் ஒன்று.

கவசம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. போர்வீர்கள் பகைவர்

கள் தம்மேல் எறியும் படைகளால் தம் உடம்பிற்கு ஊறுநேராதபடி பாதுகாப்பாக அணிந்துகொள்ளும் உலோகத்தினாலாகும் சட்டட்டயே கவசம் என்பபடும். அதுபோலும் மக்களது உடம்பும் உள்ளமும் நோய், கவலை முதலியவற்றினால் தாக்கப்படாதபடி பாதுகாப்பாக அணிக்கும் தோத்திரமே கவசமாகும். கவசத் தில் வரும் இறைவன் திருப்பெயர் ஒவ்வொன்றும் அவன் திருவருளின் ஒவ்வொரியல்பு, அவன் மேற்கொண்ட ஒவ்வொர் அவதர மூர்த்தம் என்பவற்றைக் குறித்துநின்று, நினைப்பவன் நினைந்த பயனை எய்து விப்பன. ஆகலால், இப்பெயர்கள் பொருள் உணர்ந்து நெஞ்சிற் பதியவைத்து உச்சரிக்கத் தக்கவை.

இங்கே விளக்கவரையுடன் கொடுக்கப்படுவது பிரமோத்தர காண்டத்தில் பண்ணிரண்டாவது அத்தியாயமாக வந்துள்ள சிவகவசம்.

குதமுனிவர் நைமிசவனத்து முனிவர்களுக்குத் திருவைந்தெழுத்தின் பெருமை முதலாகச் சைவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்களின் இயல்லை இலக்கண வகையாலும்; வரலாறு வகையாலும் உணர்த்தியதே பிரமோத்தர காண்டம். இதனை வரதுங்கராம பாண்டியன் என்றும் அரசகவி அழகிய தமிழ்ச் செய்யுளாக, மெய்யன்பையும் மெய்யுணர்வை யும் வளர்க்கும் மூற்றையில், மொழிபெயர்த் தளரிச்

செய்துள்ளார். விடபயோகீசர் என்னும் ஒரு முனிவர் நோயுற்றிறந்த அரசு குமாரனுகிய குழந்தையை, அதன் தாயின் கையறு நிலைக்கு இரங்கி, உயிர்ப்பிக் கிண்ணர்: திருநிற்றை உடம்பின்மேல் தெளித்துத் திருவைவுந்தெழுத்தைச் செவியில் ஒதியதும் குழந்தை நோயும் மரணமும் நிங்கி எழுகின்றது. முனிவர் அக் குழவிக்குப்பத்திராயு எனப்பெயர்வைத்து வாழ்த்திச் சென்றுவிடுகிறார். (இடபழுனிவர் எனினும் வழு வாகாது.)

பத்திராயு பதினாறுண்டு இளங்குமரங்க வளர்ந்து பொதுவறிவு பெற்றுத் திகழும்போது, மீன் அம் முனிவர் வந்து, அவனுக்கு அரசியல் துறையறிவைப் புலன்கொள்ளி, உயர்ந்த வரங்களும் கொடுக்கின்றார்: இவையெல்லாம், அவன் முன்பிறப்பில் தன் காதலீ யுடனிருந்து, அச்சிவையோகியரை ஓர் இரவு விருந்தாக ஏற்று உபசரித்ததன் பயனாக நிகழ்கின்றன. அவன் அரசாட்சி புரிந்து வரமும்போது, அவனுக்கும் அவன் றன் குடிமக்களுக்கும் எவ்வகை இன்னலும் இடையூறும், வறுமை, நோய் முதலிய கவலைகளும் உண்டாகாமைப் பொருட்டுச் சிவகவசத்தை உபடே சித்து வாழ்த்தி நிங்குகிறார்.

இக்கவசத்திற்கு அவர்கூறிய முன் னுரை;

அவ்வணம் நீயும் கடைப்பிடித் தொழுகி

அரண்டிக் கமலமே அரணுயப்.

பவ்வநீர் உலகம் முழுவதுந் தனிவெண்
பரிமதிக் கவிகையிற் புரப்பாய்!

வெவ்வினை அகற்றும் சிவகவ சமும்யான்
விளம்புகேன்; உனக்கது விரவாத்
தெவ்வினை யொறுக்கும், சயந்தரும்,
பாவம் அறுத்திடும் என்றுசெப் பின்னால்

என்பது:

யாம் கூறியபடி நல்லொழுக்கத்தை மேற் கொண்டு, சிவனடியைச் சிந்தையில் நிறுவி உலகம் முழுவதையும் ஒருங்கு ஆள்க! கொடிய தீவினை களைப் போக்கவல்லது சிவகவசம்; அதனை யாம் உனக்கு உபதேசிப்போம்; அதை நியதியாக ஒது வந்தால் உனக்குப் பகைவர் இரார்; வெற்றியே யாண்டும் உளதாகும்; எவ்வகைப் பாவத்தையும் நீக்கி இன்பத்தைப் பெருக்கும் என்று கூறினர். அக் கவசம் விளக்கவுரையுடன் இங்கே தரப்படுகின்றது.

நான், கோள், வினை முதலியவற்றால் பேதிக்கப் படாத இவ்வைரக்கவசத்தை, நாடோறும் நியதியாக மனத்தில் தரிப்பவர் இன்னால் பலவும் நிங்கி, உறுதி பலவும் எய்தி இன்புறுவர் என்னும் திருவள்ளக் கிடையால், திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருவாவடு துறை ஆதனைம் 22-வது குருமகாசங்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். அவர்கள் கட்டளையிட்டருளியபடி, அவர்களது ஜனமநட்சத்திர மலராக, இஃது அச்சிட்டு வழங்கப்பெறுகின்றது. அன்பர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசங்நிதானம் அவர்களது அருளாசியோடு இதனைப்பெற்று நன்றிக்கடன்பாட்டு உணர்வடன். நியதமாக ஒது இம்மை, மறுமை நலன் களை எளிதிற்பெற்று இன்புறுவார்களாக.

அடியேனே நன்னெறிப் பாற்படுத்துப் பணி கொண்டு பரிபாலித்துவரும் ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ குருமகா சங்கிதானம் அவர்களது பொன்னார்திருவடிகளை மன மொழிமெய்களால் வந்திக்கின்றேன்.

இங்களம்,

திருவாவடுதுறை, } க. வச்சிரவேல் முதலியார்,
7-1-1975. } ஆதீன வித்துவான்.

२
சிவமயம்

சிவகவசம்

இருக்கை, தியானம்

பங்கயத் தவிசின் மேவி

இருந்துடற் பற்று நீக்கி
அங்குநற் பூத சுத்தி

அடைவுடன் செய்த பின்னர்க்
கங்கையைத் தரித்த சென்னிக்
கற்பகத் தருவைச் செம்பொற்
கொங்கைவெற் பணியபுச்சைக்
தொழியொடு முளத்தில் வைத்தே.

I

கவசம்

அகிலநா யகனுய் ஞான

வானந்த ரூபி யாகித்
துகடரு மணுவாய் வெற்பின்

ஞேற்றமா யுயிரை யெல்லாம்
தகவுடனவனி யாகித்

தரிப்பவ னெம்மை யிந்த
மகிதல மதனிற் நீமை

மருவிடா தருளிக் காக்க.

2

குரைபுன் வூருவங் கொண்டு
 கூழ்தொறும் பயன்க ணல்கித்
 தரையிடை யுயிர்கள் யாவுந்
 தளர்ந்திடா வண்ணம் காப்போன்
 நிரைநிரை முகில்க ளீண்டி
 நெடுவரை முகட்டிற் பெய்ய
 விரைபுன வதனுள் வீழ்ந்து
 விளிந்திடா தெம்மைக் காக்க. 3

கடையுகந் தன்னி வெவ்வலா
 வுலகமுங் கடவுட் யொல்
 அடலைசெய் தமலை தாளம்
 அறைதர நடிக்கு மீசன்
 இடைநெறி வளைதா பத்தில்
 எறித்ரு குறைக் காற்றில்
 தடைப்பா தெம்மை யிந்தத்
 தடங்கட வூலகிற் காக்க. 4

தூயகண் மூன்றி ஞேடு
 சுடரும்பொன் வதன நான்கும்
 பாயுமான் மழுவி ஞேடும்
 பகர்வர் தாப யங்கள்
 மேயதின் புயங்க ஞேன்கும்
 மிளிருமிள் னைய தேசம்
 ஆயதற் புருட னெம்மைக்
 குணதிசை யதனிற் காக்க. 5

மான்மழு குலந் தோட்டி
 வனிதரு நயன மாலை*
 கண்மலி யங்கு சந்தீத்
 தமருகங் கொண்ட செங்கை
 நான்முக முக்க ணீல
 நள்ளிருள் வருணங் கொண்டே
 ஆன்வரு மகோர மூர்த்தி
 தென்றிசை யதனிற் காக்க. 6

திவண்மறி யக்க மாலை
 செங்கையோ ரிரண்டுந் தாங்க
 அவிர்தரு மிரண்டு செங்கை
 வரதத்தோ டபயந் தாங்கக்
 கவினிறை வதன நான்குங்
 கண்ணெறு மூன்றுங் காட்டும்
 தவளமா மேனிச் சத்தியோ
 சர்தன்மேற் றிசையிற் காக்க. 7

கறைகெழு மழுவு மானும்
 அபயமும் கண்ணி ஞமம்
 அறைதரு தொட்டையுஞ் செய்ய
 அங்கைக ஞன்கு மேந்திப்
 பொறைகொண்ண் முகத்து முக்கட்
 பொன்னிற மேனி யோடு
 மறைபுகழ் வாம தேவன்
 வடதிசை யதனிற் காக்க. 8

குறிப்பு: * அக்க மாலை - என்பதும் பாடம்.

அங்குசங்கபாலஞ் சூலம் அணிவர தாப யங்கள்
சங்குமான் பாசம் அக்கந் தமருகங் கரங்க ளேந்தித்
திங்களிற் றவள மேனித் திருமுக மைந்தும் பெற்ற
எங்களீ சான தேவ னிருவிசம் பெங்குங் காக்க. 9

சந்திர மவுலி சென்னி
தனிநுதற் கண்ணன் நெற்றி
மைந்துறு பகன்கண் டொட்டோன்
வரிவிழி யகில நாதன்
கொந்துணர் நாசி வேதங்
சுறுவோன் செவிக பாவி
அந்தில்செங் கபோலந் தூய
ஜம்முகன் வதன முற்றும். 10

வளமறை பயிலு நாவன்
நாமணி நீல கண்டன்
களமடு பினுக பாணி
கையிணை தரும வாகு
கிளர்புயம் தக்கன் யாகங்
கெடுத்தவன் மார்பு தூய
ஒளிதரு மேரு வூலி
உதரமன் மதனைக் காய்ந்தோன். 11

இடை, இப முகத்தோன் ருதை
உந்திநம் மீசன் மன்னும்
புடைவள ரரைகு பேர
மித்திரன் பொருவில் வாமம்

படர்சக தீசன் சாலு
 பாய்தரு மிடப கேது
 விடைநெறி † கணைக்கா லேய்ந்த
 விமலன்செம் பாதங் காக்க.

12

வருபவன் முதல்யா மத்து
 மகேசன்பின் னிரண்டாம் யாமம்
 பொருவரு வாம தேவன்
 புகன்றிடு மூன்றும் யாமம்
 செருமலி மழுவா எங்கைத்
 திரயம்பக ஞலாம் யாமம்
 பெருவலி யிடப வூர்தி
 பினியற வினிது காக்க.

13

கங்குவின் முதல்யா மத்துக்
 கலைமதி முடித்தோன் காக்க
 தங்கிய விரண்டா யியாமஞ்
 சானவி தரித்தோன் காக்க
 பெரங்கிய மூன்றும் யரமம்
 புரிசடை யண்ணல் காக்க
 பங்கமி ஞலாம் யாமம்
 கவுரிதன் பதியே காக்க.

14

அனைத்துள கால மெல்லாம்
 அந்தகற் கடிந்தோ னுள்ளும்
 தனிப்பெரு முதலா யுள்ள
 சங்கரன் புறமுந் தானு

ஞிப்பு: † மிடைதரு- என்பதும் பாடம்.

அங்குசங்கபாலஞ் சூலம் அணிவர தாப யங்கள்
சங்குமான் பாசம் அக்கந் தமருகங் கரங்க ளேந்தித்
திங்களிற் றவள மேனித் திருமுக மைந்தும் பெற்ற
எங்களீ சான தேவ னிருவிசம் பெங்குங் காக்க. 9

சந்திர மவுலி சென்னி
தனிநுதற் கண்ணான் நெற்றி
மைந்துறு பகன்கண் டெடாட்டோன்
வரிவிழி யகில நாதன்
கொந்துணர் நாசி வேதங்
கூறுவோன் செவிக பாலி
அந்திலசெங் கபோலந் தூய
ஜிம்முகன் வதன முற்றும். 10

வளமறை பயிலு நாவன்
நாமணி நீல கண்டன்
களமடு பினுக பாணி
கையினை தரும வாகு
கிளர்புயம் தக்கன் யாகங்
கெடுத்தவன் மார்பு தூய
ஒளிதரு மேரு வில்லி
உதரமன் மதனைக் காய்ந்தோன். 11

இடை, இப முகத்தோன் ருதை
உந்திநம் மீசன் மன்னும்
புடைவள ரரைகு பேர
மித்திரன் பொருவில் வாமம்

படர்சக தீசன் சானு
 பாய்தரு யிடப கேது
 விடைநெறி † கணைக்கா லேய்ந்த
 விமலன்செம் பாதச் காக்க.

12

வருபவன் முதல்யா மத்து
 மகேசன் பின் னிரண்டாம் யாமம்
 பொருவரு வாம தேவன்
 புகன்றிடு மூன்றும் யாமம்
 செருமலி மழுவா ளங்கைத்
 திரயம்பக னூலாம் யாமம்
 பெருவலி யிடப லூர்தி
 பிணியற வினிது காக்க.

13

கங்குவின் முதல்யா மத்துக்
 கலைமதி முடித்தோன் காக்க
 தங்கிய விரண்டா யியாமஞ்
 சானவி தரித்தோன் காக்க
 பொங்கிய மூன்றும் யாமம்
 புரிசடை யண்ணல் காக்க
 பங்கமி னூலாம் யாமம்
 கவுரிதன் பதியே காக்க.

14

அனைத்துள கால மெல்லாம்
 அந்தகற் தடிந்தோ னுள்ளும்
 தனிப்பெரு முதலா யுள்ள
 சங்கரன் புறமுந் தானு

ஞற்பு: †மிடைதரு-என்பதும் பாடம்.

16

வனப்புறு நடுவுந் தூய
 பசுபதி மற்று மெங்கும்
 நினைத்திடற் கரிய நோன்மைச்
 சதாசிவ நிமலன் காக்க.

15

நிற்புழிப் புவன நாதன்
 ஏகுழி நிமலன் மேனி
 பொற்பிரம தாதி நாதன்
 இருப்புழிப் பொருவி வாத
 அற்புத வேத வேத்தியன்
 அருந்துயில் கொள்ளு மாங்கன்
 தற்பர சிவன் விழிக்கிற்
 சாமள ருத்திரன் காக்க.

16

மலைமுதற் றுருக்கந் தன்னிற்
 புராரிகாத் திடுக மன்னும்
 சிலைமலி வேட ரூபன்
 செறிந்தகா னகத்திற் காக்க
 கொலையமர் கற்பத் தன்ட
 கோடிகள் குலுங்க நக்குப்
 பலபட நடிக்கும் வீர
 பத்திரன் முழுதுங் காக்க.

17

பல்லுளைப் புரவித் திண்டேர்
 படுமதக் களிறு பாய்மா
 வில்லுடைப் பதாதி தொக்கு
 மிடைந்திடு மெண்ணில் கோடி

கொல்லியன் மாலை வைவேற்
குறுகலர் குறுகுங் காலை
வல்லியோர் பாகன் செங்கை
மழுப்படை துணித்து மாய்க்க. 18

தத்துநீர்ப் புணரி யாடைத்
தரணியைச் சுமந்து மானப்
பைத்தலை நெடிய பாந்தள்
பஃறலை யனைத்துந் தேய்ந்து
முத்தலை படைத்த தொக்கும்
முரிவெங் கனல்கொள் குலம்
பொய்த்தொழிற் கள்வர் தம்மைப்
பொருதழித் தினிது காக்க. 19

முடங்குளை முதலாய் நின்ற
முழுவலிக் கொடிய மாக்கள்
அடங்கலும் பினுகங் கொல்க
என்றிவை யனைத்து முள்ளம்
திடம்பட நினைந்து பாவந்
தெறுஞ்சிவ கவசந் தன்னை
உடன்படத் தரிப்பை யானுல்
உலம் பொரு குவவுத் தோளாய். 20

பயன்

பஞ்சபா தகங்கள்போம் பகைண் மாய்ந்திடும்
அஞ்சலில் மறவியும் அஞ்சி யாட்செயும்
வஞ்சநேர் யொழிந்திடும் வறுமை தீர்ந்திடும்
தஞ்சமென் நிதனை தரித்தல் வேண்டுமால். 21

திருச்சிற்றம்பலும்

சிவமயம்

விளக்கவுரை

பொருள் நிலை :

சிவ கவசம் என்னும் பெயர் சிவமாகிய கவசம் என்னும் பொருளைத்தரும். சிவமாவது உண்மை, அறிவு, அளவுபடாமை, மாறுதல் இல்லாத பேரின்பம் (சத்தியம், ஞானம், அநந்தம், ஆனந்தம்) என்னும் நான்கு கணங்களையுடைய சோதிவடிவச் செம் பொருள். அப்பொருளின் நிறைவில் அடங்கியின் எவ்வதான் எல்லாவுயிர்களும், ஏனை மாயாகாரியப் பொருள்களும் அச்சிவப் பேரோளியில் அடங்கி, அதனால் செலுத்தப்பட்டு இயங்குவனவே ஆகும்.

உலகமே சிவனாது வடிவம்; உயிர்களெல்லாம் அவ்வடிவில் உள்ள உறுப்புக்களிற் பொருந்திய உணர்ச்சிமுனைகள்; பரசிவம் அவ்வடிவின் உயிர்; அப்பரம்பொருள் உயிர்கள் மூலமாகச் சராசரங்களையும் அண்டத்தையும் தொடர்புகொள்ளும் உட்கரணங்கள் அதன் அறிவு விழைவு செயல் ஆற்றல்கள். இங்ஙனம் பரமசிவன் உலகம் முழுவதையும் இடப்பெண்டு, அவற்றை நடத்திவருகிறார். இறைவன்து இச்செயலே அதிகுக்கும் பஞ்சகிருத்தியம் எனப்படும்: இதனால் அவன்னறி ஓர் அனுவும் அசையாது என்பது எனிதன் விளங்கும். இவ்வாறு உலகப் பொருள்களை இடங்கொண்டு, அவற்றைத் தன் பெருநிறைவில் அடக்கி ஆளுதலரல், முதல்வனுக்குத் தமிழில்

இறைவன் என்ற பெயரும், ஆரியத்தில் ஈசன் என்ற பெயரும் உளவாயின். இவ்விரு பெயர்களும் சிவ பிராணியே குறித்து வழங்கிவருதலைப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் வரும் ஆட்சியற்றி உணரல் ஆகும். இவ்விழுமிய கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிவபிரானது திருவருளாற்றின் கூறுகளை ஒவ்வொரு பெயரிட்டு ஒருவன் உடம்பிற்கும், உள்ளத் திற்கும், உயிர்க்கும் கவசமாக அமைத்துக்கொள்ளுதல் தான் சிவகவசத்தால் நாம்பெறும் பயன். ஆரியத்தில் இது “சர்வரக்ஷாகரம் சிவமயம் வர்ம” எனக் குறிக் கப்படுகிறது. வர்ம - கவசம்:

பொருட் கூறுபாடு :

சிவகவசத்தில் 21 செய்யுள்கள் உள்ளன. இவற்றில் முதற்செய்யுள் கவசத்தை ஒதப்புகும்போது மேற்கொள்ள வேண்டிய! இருக்கை நிலைமீண்டும் தியான முறையினையும் தெரிவிக்கின்றது. 21 ஆம் பாட்டு சிவ கவச பாராயணத்தால் வரும் பயன் உணர்த்துகின்றது. இடையில் உள்ள பாடல்கள் சிவன் திருவருளைக் கவசமாக அமைத்துக் கொள்ளும் நினைவுப்பயிற்சியைத் தருகின்றன. எல்லாப்பாடல் களும் அமைதியான உள்ள நிலையோடு, சொல்லும் பொருளும் பருந்தும் அதன் நிழலும்போல் மனத்தில் தோன்றிவிளங்கும்படி; அமைதியாக, விரையாது, வெகுளாது, உறங்காது உன்னத்தக்கவை,

கவசத்தின் அமைப்பு :

சிவபிரானுக்கு அட்டமூர்த்தி என்பது சிறப்புப் பெயர். அவனுக்கு ஐம்பெரும் பூதமும், ஞாயிறும், திங்களும், வழிபடுவோனுகிய உயிரும் வடிவாக

உள்ளன. அஷ்ட - எட்டு, மூர்த்தி - வடிவு. 2, 3-வது செய்யுள்கள் பூத உருவினாலுகிய சிவப்ரீரான் நிலம் முதல். காற்றுவரை உள்ள பூதங்களால் வரக்கூடிய இன்னஸ்களீர்த் தடுத்துக் காக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகின்றன. 5 முதல் 9 வரை உள்ள பாடல்கள் நாற்றிசையிலும் ஆகாயத்திலும் சிவன்றன் தற்புருட மூர்த்தம் முதனியவை முறையே காக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகின்றன: 10 முதல் மூன்றுபாடல்கள் முடிமுதல் அடிவரை உறுப்புக்களைக் காக்கவேண்டும் என வேண்டுகின்றன.

13, 14 ஆம் செய்யுள்கள் ஓருநாளை எட்டு யாமமாக்கி அவை ஓவ்வொன்றிலும் தீங்கு நிகழாமற் காக்க என வேண்டுகின்றன. 15, 16 ஆம் செய்யுள்கள் முறையே இருப்பிடம் பற்றியும் மேற்கொள்ளும் செயல்கள் பற்றியும் தீங்கு வர்ராமமைய வேண்டுகின்றன. வழிச்செலவில் இன்னஸ் வராமையை 17 ஆம் பாட்டு விழைகின்றது. 18, 19, 20 ஆம் பாட்டுக்கள் முறையே பகைவரையும், கள்வரையும், கொடிய விலங்குகளையும் அழித்துத் தன்னைக் காக்குமாறு வேண்டுகின்றன.

பாட்டுக்களின் பொழிப்புரையும் குறிப்பும் :

1. ஓருவன் தூய்மையான இடத்தில், தன் உடலின்கண் பற்றை நீக்கித் தாமரை இருக்கையில் அமர்ந்து, முறையாகப் பூதசுத்தியைச் செய்க. பின் கங்கையாற்றினை முடியிற் கொண்டவனும் வேண்டியதை ஈயவல்லவனும் ஆகிய சிவப்ரீராஜை செம்பொன் கணங்கு பூத்த மலைபோன்று பருத்துக்குவிந்த முகைகளையுடைய பகங்கொடி போன்ற உழையம்மையை ஓருபாகங் கொண்டவராகத் தியானிக்க என்றபடி.

சிவகவசத்தைச் சொல்லப்படுகும்போது. திருநீறு அணிந்து பிராண்யாமன்செய்து திருவைந்தெழுத்தை இயன்ற உருச்செபித்து மன அமைதியோடு இந்திரி யங்களின் குறும்புகளையும் பிராணசத்தியின் சிதைவையும் அடக்கியிருத்தல் வேண்டும்; தாமரை இருக்கை என்பது அடிகளைத் தொட்டைகளின் மேல் மாறிவைத்து உள்ளங்கால் மேலே தோன்றும்படி அடக்கி முதுகு எலும்பு வளையாதபடி நிமிர்ந்திருந்தல். கைகளை முழந்தாள்களின் மேல் இருத்தியோ. ஓன்றன்மேல் ஓன்று பொருந்த மடியின்மேல் வைத்தோ, உடம்பிற்கு வருத்தமின்றி அமரவேண்டும்: பூதசத்தி என்பது ஐம்பூதங்களாகிய பருவுடம்பு சிவபெனுளியில் மறைந்து மீள உண்டானதாக எண்ணுதல்; பரவுடம்பு எனப் படும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் ஓடுக்கமுறையும் தோற்றமுறையும் நினைந்து எல்லாம் சிவமயம் ஆனதாக எண்ணுதல் வேண்டும். உடம்பு, உயிர்ப்பு, உள்ளம் மூன்றும் ஓன்றிச் சிவநினைவில் ஓன்றுபட வேண்டும் என்பது கருத்து.

2. எல்லாவற்றிற்கும் தலைவனும், அறிவின்பயப்பீழம் பானவனும், மிகச்சிறிய அணுவாயும் மிகப்பெரிய மலையின் தோற்றமாயும் நிலமாயும் இருந்து உயிர்களைத் தக்கபடி தாங்கிநிற்கும் இறைவன் எங்களை இந்த உலகில் தீங்கு அடையா வண்ணம் காத்தருள்க..

நில அதிர்ச்சி, நிலச்சரிவு முதலியவற்றால் துன் புருமல் காக்க; நீயே நிலவடிவில் உள்ளவன் என்ற படி. அன்னமய கோசம் எனப்படும் பருவுடலைக் காக்க என்றதும் ஆம்.

3. ஓலியோடு கூடிய தண்ணீர் வடிவில் எல்லா உயிர்களுக்கும் உணவும் உண்ண நீருமாகி அவை தளர்ச்சி அடையாதபடி காத்துவரும் முதல்வன்

வெள்ளப்பெருக்கில் வீழ்ந்து இறவாதபடி எம்மைக் காக்க. இவ்வெள்ளம் மேகங்கள் வரிசை வரிசையாக, பெரிய மலைச்சரிவுகளில் மழையைப் பெய்தலால் பெருக்கெடுத்துவருகின்றது.

பிராணமயகோசம் எனப்படும் கனவுடலாகிய நுண்டலைக் காத்தருள்க என்றதும் ஆம்.

4. ஊழிமுடிவில் எல்லா உலகங்களையும் தனது தெய்விகத்தீயால் நிறுக்குக்கின்றன. சிவப்ரோன்; அந்த முற்றழிப்பு நிலமாகிய சுடலையில் நின்று மாசற்ற உமையும்மை உடனிருந்து பாணி, சீர், தூக்கு என்றும் தாளவகைகளைக் காட்டித் தாளத்தைக் கொட்டுகிறார். சிவன் அந்நன்றிருளில் தன் ஒளியொன்றே இலக்ஷ்ரநடனம் செய்கின்றார். சுடலையாடியாகிய இம் முதல்வன் எம்மை இவ்வுலகில் வழியிடை வளைத்துக் கொள்ளும் அங்கியினின்றும், குறைக்காற்றினின்றும் எமக்குப் பாதுகாப்பளித்தருள்க.

அடலை - சாம்பர், நீறு; தாபம்-நெருப்பு, அமலை - மலம் இல்லர்தவள், உமை. தாளம் அறைதர - தாளத்தை ஒற்றறுத்துக் காட்ட.

முற்றழிப்புக் காலத்திலும் சிவன் சும்மா இருப்ப தில்லை: தலையையாசிரியர் வேணிற்கால விடுமுறையிலும் சும்மா இருப்பதில்லை யல்லவா? அடுத்த ஆண்டில் வகுப்புக்கள் அமைப்பு, பாடத் திட்டம் முதலியவற்றை எண்ணித் துணிவார். அதுபோல, இறைவனும் உயிர்களின் விளைகளைப் பக்குவப்படுத்தி, புதுச்சிருட்டிக்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார். இது சூக்கும் பஞ்சகிருத்தியம் என ஆகமங்களிற் பேசப்படுகின்றது.

இது மனோய கோசமாகிய குண சரித்தை ஒழுங்குசெய்து காக்க என்றதும் ஆம்.

5. இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுக்கள் சிவபிரான்து போகாங்கம் எனப்படும் தத்புருடன் முதனிய ஐந்தொழில் மூர்த்திகளுடைய தியானவடிவம் கூறப்படுகின்றன.

தத்புருடமூர்த்தி நான்கு திருமுகங்களையும், முகங்கள் தோறும் மூன்று தூய திருக்கண்களையும் உடையவர்; தீண்ணிய நான்கு புயங்களை உடையவர்; மின்னலைத்த ஒளியுடையவர்; எடுத்த கைகளில் இடம் வலமாக மாண்யும் பரசுவையும் ஏந்தியவர்; அவற்றின் கீழே மார்பிற்குச் சமமாக உள்ள கைகளினுல் வரதம் அஞ்சல் என்றும் அடையாளங்களைக் காட்டுபவர். இவர் எம்மைக் கிழக்குத்திசையில் காத்தருள்க.

இதனால் இவர் கிழக்கு நோக்கி உள்ளார் என்பது பெறப்படும். வரதம் - விரும்பியதைக் கொடுப்பேன் என விரல்களைக் கீழ்நோக்கி நீட்டி அமைத்துள்ள முத்திரை. வரம் - விரும்பியது. த - கொடுத்தல். அபயம் - அச்சம் வேண்டா எனக் குறிப்பிக்கும், விரல்களை மேல் நோக்கி நீட்டி அமைத்த வலக்கை. தத்புருடன் - அவ்வப் பொருள் தோறும் அதுவது வாய் மறைந்துள்ளவன்.

6. அகோரமூர்த்தி கறுப்பு நிறம் உடையவர்; நான்கு முகங்களும், எட்டுப் புயங்களும் முக்கண்ணும் உடையவர்; திருக்கைகளில் மான், மழு, முத்தலைவேல் கோடரி, அழகிய அக்கமணிமாலை, வளைவாகிய அங்குசம், தீக்கொழுந்து, துடி என்றும் கருவிகளை ஏந்தி விடையின்மீது ஊர்ந்து வருபவர். இவர் தெற்குத் திசையில் காத்தருள்க.

தோட்டி - கோடரி; நயனமாலை; அக்கமாலை; அக்ஷம் - கண்.. அகோரம் - கோரம் இல்லாதது; பாவத்தை அபகரித்து ஞானத்தைத் தருவது.

7. சத்தியோசாதமூர்த்தி வெண்மையான நிறம் உடையவர்; திருக்கைகளில் பாடும் மாணையும் அக்கமாலையினையும் வரதம் அபயம் என்னும் முத்திரைகளையும் உடையவர். இவர் எம்மை மேற்குத் திசையில் காத்தருள்க.

திவளுதல் - அசைதல், இங்குத் தரவுதல்; மறி மான், வடமொழிச் சுலோகத்தில் வேதம் என வருதவின், மான் வேதத்தைக் குறிக்கும் என்க்கொள்க. சத்ய - விரைவு, சாதம் - தோன்றுதல், தோற்றுவித்தல்: இவற்றிலிருந்து சத்தியோசர்தன் என்றபெயர் வந்துள்ளது. இம்மூர்த்தி மந்திரங்களைக் கணிப்போர்க்கு உடனுக்குடன் மந்திர சரீரத்தைத் தோற்றுவிப்பவர்; புதுப்புது ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பவர். தந்தை தன்மகன்கள் தோன்றுவதுபோல, முதல்வன்தன் ஞானப்புதல்வர்களிடத்து இடையீடின்றி விளங்கி நிற்பன்: இக்கருத்தையும் இம்மறைமொழி உணர்த்துவதாகக் கொள்வர். சனற்குமாரர். திருஞானசம்பந்தர் முதலிய ஆசிரியர்களிடத்து இறைமை தோன்றினாமை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மூப்பில்லாத அறிவுத்தத்துவம் என்பர்.

8. வாமதேவமூர்த்தி செம்பொன் நிறம் உடையவர்; நான்கு திருமுகங்களும் முக்கண்களும் உடையவர்; தம் நான்கு திருக்கைகளில் மழுவும், அக்கமாலையும், வரதம், அஞ்சல் என்னும் முத்திரைகளையும் உடையவர்: இவர் வடத்திசையில் காத்தருள்க.

வாமம் - இடப்பக்கம், அழகு; தேவன் - ஓளிடரு வீனன். அழகின் திருவுருவாய் அம்மையின் ஆண் வடிவாய் இருந்து அறம் பொருள் இன்பங்களை உயிர் களுக்கு அருளும் மூர்த்தி. வாமம் என்பது தாழ்வு எனவும் பொருள்படும். உறுதிப்பொருள்கள் நான்க னுள் வீடு நீங்கிய ஏணைத்தாழ்ந்த உறுதிகளை அளிப்பவன் என மிருகேந்திரம் கூறுகின்றது.

கறைகெழு மழு - குருதிதோன்றும் பரசு, இன அடை.

9. ஈசானமூர்த்தி. திங்கள்போன்ற ஓளிடள்ள வர்; ஜூந்து திருமுகங்கள் பத்துத் திருக்கைகள் உடையவர்; கைகளில் அங்குசம், கபாலம், முத்தலைவேல், வரதம், அபயம், சங்கம், மான், பாசம், அக்கமாலை, துடிஎன்பவை உள்ளன. இவர் ஆகாயம் (மேல்வெளி) எங்கனும் காக்க!

அணி - அடைமொழி.

இனி முடிமுதல் அடிவரை பாதுகாப்பு வேண்டப் படுகிறது:- 10, 11, 12: பிறைமுடித்தோன் சென் னியைக் காத்தருள்க; கண்ணுதலோன் நெற்றியை, பகன் என்னும் பகலவன் கண்ணைப் பறித்தவன் கண் களை, அண்த்திற்கும் தலைவுன் (விசுவநாதன்) மனாம் கவரும் நாசியை, வேதம் சொன்னேன் செவிகளை, காயாலி செவ்விய கண்ணங்களை, ஜூம்முகங்களை உடையோன் முகத்தை (வாயை)க் காத்தருள்க!

மறைநவில் நாவன் நாவை, மணிமிடற்றந்தண்ண் கழுத்தை, பினுபாணி இருகைகளை, அறத்தைக் காக்கும் புயமுடையோன். புயங்களை, தக்கன் வேள்வி தகர்த்தவன் மார்தை, பொன்மலை வில்லோன் வயிற்றினைக் காத்தருள்க!

காமனை எரித்தோன் இடுப்பை, ஆஜைமுகன் தாதை கொப்புழை, நம்மை ஆள்வோன் புடைவளரும் அரையை, குபேரனது நண்பன் தொடைகளை, நிறைந்த உலகநாதன் முழந்தாள்களை, ஏற்றுக் கொடியோன் நெருங்கிய களைக்கால்களை, நின்மலன் செவ்விய அடிகளைக் காத்தருள்க.

10. அந்தில் - அசைநிலை; தொந்து - பூங்கொந்து, இங்கு - அதற்கு இயல்பாக - உள்ள; வாசத்தைக் குறிக்கின்றது. கபோலம் - கண்ணம். பகன் - பன்னிருபகலவர்களில் ஓருவன்; தக்கனின் யாகத்திற்கலந்துகொண்டமையால் வீரபத்திரரால் கண்பறிக்கப்பட்டான்; பகநேந்தரபித் - என்பது சிவபிரானின் பெயர்களுள் ஒன்று. 11. களம் - கழுத்து; பினுகம் - சிவபிரான் ஏந்தும் வில்லிற்குப் பெயர்; உதரம் - வயிறு, 12. இடபகேது-ஏற்றுக்கொடியோன். கேது-கொடி: சானு - முழந்தாள். மிடைதரு என்பதற்குப் பதில்விடை நெறி என்பதும் பாடம்; அப்பாடத்திற்கு எருத்தின் முரிப்புப்போன்ற களைக்கால் என்பது பொருள்; நெறி - திமில், முரிப்பு (கொண்டை). 11 - ஆம் பாட்டின் 'மன்மதனைக் கர்யந்தோன்' என்பதை அடுத்துவரும் பாட்டின் முதற்சொல் 'இடை' என்பதோடு கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

அடுத்துவரும் மூன்று பாட்டுக்கள் காலம் இடம் என்பவற்றால் இன்னல் நேராதபடி காக்கப்படுதலை வேண்டுகின்றன.

13. பவன் என்னும் திருப்பெயரினன் பகலின் முதல் யாமத்தும், மகேசன் இரண்டாம் யாமத்தும். வாமதேவன் மூன்றாம் யாமத்தும், தீரயம்பகன் நாலாம் யாமத்தும் ஆக, பெருவளியினனும் விடைனால்வோ னும் ஆகிய முதல்வன் எப்பினரியும் வாராமல் காக்க!

பவன் என்னும் பெயர் ஏக்காலத்தும் எவ்வீடத் தும் உள்ளவன் என்னும் பொருளைத்தரும்: இச் சொல்லின்மூலம் பூ; ஸத் என்னும் பொருள் உடையது. மகேசன் தொழில்படும் பெருமையுள்ள ஆண்டவன். திரயம்பகன். முக்கண்ணன்; அம்பகம் - கன். அம்பிகை என்னும் சொல்லின் ஆடு வறி சொல்லாகக் கொண்டு அம்பகன் என்பதைத் தந்தை எனவும் உரைப்பர்; அவர் கருத்தின்யடி மூவுலகு, மூவுடல் என்பவற்றிற்குத் தந்தை சிவபிரான் என்பதும் உடன்கொள்ளப்படும். பெருவளியை இடபத் திற்கு அடையாக்கியும் உரைக்கலாம்:

14. இரவின் முதல் யாமத்தில் பிறைகுடிய முடியினன் காக்க! இரண்டாம் யாமத்தில் கங்கையைச் சடையிற் கரந்தோன் காக்க! மூன்றாம் யாமத்தில் சடைமுடிக்கடவுள் காக்க! நான்காம் யாமத்தில் அழிவற்ற இ-மாபதி காத்தருள்க!

சானவி - கங்கை; சன்னுமுனிவர் மகள் என்பது சொற்பொருட் காரணம்.

15. எல்லாக் காலங்களிலும் காலகாலனுகிய சிவபெருமான் காக்க! தனி முழுமுதலாகிய சங்கரன் யான் வீட்டின் உள்ளிருக்கும் போதும், அசைவற்ற தானுமூர்த்தி வீட்டின்புறத்தும், தூய பகுப்தி எழுச்சியையுடைய இடைநிலைக் கண்ணும், மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற சதாசிவனுகிய பழையோன் எவ்வீடத்தும் காத்தருள்க!

தானு - நிலைபேறுள்ளவன்: சிவன்.

செயற்படும் நிலைகளில் காத்தருள்க என்கிறது பின்வரும் பாட்டு.

16. நிற்கும்போது புவனபதியும், நடக்கும் போது நின்மலைர்த்தியும், உடலை அழகுறுத்தும் போது பிரமதகண முதல்வனும், இருக்கும்போது வேதவேத்தியனும், எதையும் தெளிவாக அறிதற்கு அரிய துயில் கொள்ளும்போது தற்பர சிவனும், விழிக்கும்போது சாமளருத்திரனும் காத்தருள்க !

வேதவேத்தியன் - வேதத்தால் அறியத்தகுந்தவன்; சாமளருத்திரன் - பச்சைநிறமுள்ள உருத்திரன். தற்பர சிவன் - சுட்டிறந்து நிற்கும் சிவன்.

17. மலைமுதலாகிய குறிஞ்சி நிலத்தில் முப்புராசிகாக்க ! முல்லை நிலத்திற் செல்லும்போது வில்லேந்திய வேடங்குவன் காக்க ! மற்றெவ்விடத்தும் முற்றழிப்புக் காலத்தில் பெருஞ்சிரிப்பால் எவற்றையும் நடுங்கசெய்து பல்வகைக் கூத்துக்கள் இயற்றும் வீரபத்திரமூர்த்தி காத்தருள்க !

18. தேரும் யானையும் குதிரையும் மறவந்தும் என்னும் படைகள் பலவும் சூழப் போரில் எதிர்ந்துவரும் கொலைத்துதொழிலிலப்பட்டன்ட கூரிய வேல் தாங்கிய பகைவர்களை மாதொருபாகன் திருக்கையில் உள்ள மழுதுணிசெய்துகாக்க !

உணை - கழுத்தின்மேல் மயிர்; பல்புரவி - பல குதிரைகள் பூட்டிய. மதம்படுகளிறு என்க. பரய் மா - குதிரை. பதாதி - மறவர், போர்சிரர், எண்ணரில் கோடியாத மிடைந்திடும் குறுகலர் என்க. குறுகலர் - பகைவர்.

19. ஆதிசேடனை ஒத்த வளியும் அழிக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுள்ள முத்தலை வேல் பொய்க்கைத் தொழிலாகக்கொண்ட கள்வர்களைப் பொருது அழித்து

எம்மை இனிது காத்தருள்க. அஃது ஊழித்தியினைத் தண்கண் அடங்கக்கொண்டது; ஆதிசேடன் து ஆயிரந் தலைகள் நிலத்தைச் சுமத்தலால் தேய்ந்து இறுதி மில் மூன்று தலைகளாக மாறியதைப்போல மூன்றுகவடு உள்ளது: நிலம் கடலாற் குழப்பட்டது; அது நில மகள் கடலாகிய ஆடையை உடுத்ததுபோல உள்ளது.

20. மடங்கிய கழுத்துமயிர் வரிசையை உடைய அரியேறு முதலிய வீலங்குகள் எதிர்க்கும்போது பினுகம் என்னும் ஷீல் கொல்லுக! இங்குக் கூறிய முறையானே முதல்வன் திருப்பெயர்களை எண்ணிரு உறுதியாக இச்சிவகவசத்தை உடம்பிற்கும் உள்ளத் திற்கும் உயிர்க்கும் காப்பாகக்கொண்டு இறுதியில் திருவைந்தெழுத்தோதித் திருநீறு அணிந்துவரின். திரண்ட புயங்களை உடைய பத்திராயுவே! பின்வரும் நற்பயன்கள் விளையும்.

பயன்

21. கொலை, கனவு, கள், பொய், காமம் என்னும் ஜம்பெரும் பாவமும் நீங்கும்; யாறையும் அஞ்சாத காலன் உன்னை அஞ்சி உனக்கு ஏவல் செய்வான்; மறைவாகவிருந்து ஆயுளைக் குறைக்கும் நோய்கள் வாரா; இருப்பின் நீங்கிவீடும்; வறுமை நீங்கிச் செல்வம் வளரும். இதுவே உறுதி பயப்படு என்று உள்ளத்திற் கொண்டு நான்தோறும் இருமுறை நியதியாக ஓதிவருதல் வேண்டும்.

சற்குரு வாழ்த்து

வடதருக்கண் எழுங்தருளும் குருமுதல்வன்
காட்டுநெறி மரபிற் காத்துத்
திடமுறுக்கு சீர்த்துறைகை ஆதினக்
செம்மைலன் செறிவிற் போற்றி
மடமுருக்கு கருத்தரங்கின் சுசர்வழி
பாட்டினுயர் வான்தோம் கோயிற்
குடமுழுக்கின் மாங்காட்டின் இசைங்காட்டம்
பலவாண குரவன் வாழி.

— க. வச்சிரவேல் முதலியார்.

ஸ்ரீ நமசிவாயர்த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதுறை —